

“இவர் யார்?”

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #13

- V. இரண்டாம் பஸ்காவில் இருந்து மூன்றாம் பஸ்கா வரை (தொடர்ச்சி).
- P. புயலை அமர்த்துதல் (மத். 8:18, 23-27; மாற். 4:35-41; லூக். 8:22-25).
- Q. அசுத்த ஆவி பிடித்த இருவரைக் குணமாக்குதல் (மத். 8:28-34; 9:1; மாற். 5:1-21; லூக். 8:26-40).
- R. பாவிசுளுடன் உண்ணுதல் (மற்றும் உபவாசித்தல் பற்றிய உரை) (மத். 9:10-17; மாற். 2:15-22; லூக். 5:29-39).

இந்தப் பாடத்தில் நாம் “மும்முரமான நாள்” - பரிசேயர்களின் தேவதூஷணக் குற்றச்சாட்டுடன் தொடங்கி கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக்கரைக்கு இயேசு பின்திரும்பிச் சென்றதில் முடிவடைந்த நாள் - பற்றிய நமது படிப்பை முடிப்போம். கிறிஸ்து புயலை அமர்த்தியபோது சீஷர்கள் கூறிய வார்த்தைகளில், இந்தப் பாடத்தின் ஆய்வுக்கருத்து காணப் படுகிறது: “இவர் யாரோ? காற்றும் கடலும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே” (மாற். 4:41; லூக். 8:25; மத். 8:27ஐக் காணவும்). “இவர் யார்?” என்ற கேள்வி இயேசுவின் ஊழிய நாட்கள் முழுவதிலும் எதிரொலித்தது - இது உண்மையில் அவர் யார் என்பதை உணர்ந்து அறிதல் மக்களுக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. மேற்கூறையின் வழியே இறக்கி விடப்பட்ட மனிதனை கிறிஸ்து குணமாக்கியபோது, பரிசேயர்கள் “தேவதூஷணம் சொல்லுகிற இவன் யார்?” என்று கேட்டார்கள் (லூக். 5:21). இயேசு, தமது பாதங்களைக் கண்ணீரால் கழுவியிருந்த பெண்ணை மன்னித்தபோது, பிற விருந்தினர்கள், “பாவங்கள் மன்னிக்கிற இவன் யார்?” என்று கேட்டார்கள் (லூக். 7:49). கிறிஸ்துவின் செயல்பாடுகள் பற்றிய அறிக்கையொன்றை ஏரோது அரசரைச் சென்று சேர்ந்தபோது, அவர் “இவன் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறான் என்று கேள்விப்படுகிறேனே! இவன் யார்?” என்று கேட்டார் (லூக். 9:9). இயேசு எருசலேமுக்குள் வெற்றிப்பிரவேசமாக உள்ளுழைந்தபோது, நகரத்தில் இருந்த யாவரும் ஆச்சரியப்பட்டு, “இவர் யார்?” என்று கேட்டார்கள் (மத். 21:10). கிறிஸ்து தம்மை நோக்கியவர்களைக் கலக்கமடைய வைத்த மூன்று வேளைகளைப் பற்றி இந்தப் பாடம் சித்தரிக்கும்.

“புயலை அமர்த்துகின்ற இவர் யார்?”¹

(மத். 8:18, 23-27; மாற். 4:35-41; லூக். 8:22-25)

நமது முந்திய பாடம் “உவமைகளின் மாபெரும் முதல் குழு”வின் மீதானதாக இருந்தது. மத்தேயு சவிசேஷ விவரத்தின்படி, “இயேசு இந்த உவமைகளைச் சொல்லி முடித்தபின்பு, அவ்விடம் விட்டு [புறப்பட்டார்]” (மத். 13:53).² அவர் கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரைப்பகுதிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றதாக மாற்கு பதிவு செய்தார்: “அன்று அவர் [உவமை களினால் பேசிய அன்று (மாற். 4:34)] சாயங்காலத்தில்,³ அவர் அவர்களை நோக்கி: ‘அக்கரைக்குப் போவோம் வாருங்கள்’ என்றார்” (மாற். 4:35). இது கடலின் கிழக்குப் பகுதிக்குக் கிறிஸ்து மேற்கொண்டதாகப் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ள பயணங்களில் முதலாவதாக இருந்தது. மாற்கு, “அவர்கள் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு, அவர் படவிலிருந்தபடியே அவரைக் கொண்டு போனார்கள்” என்று எழுதினார் (மாற். 4:36அ) - அதாவது, அவர்கள் ஆயத்தம் எதுவுமின்றி, உணவுப் பொருட்கள் எதுவுமின்றி உடனடியாகப் புறப்பட்டார்கள். மாற்கு, “வேறே படவுகளும் அவரோட கூட இருந்தது” என்றும் கூடுதலாகக் கூறினார் (மாற். 4:36ஆ). இந்தப் படுகள், இயேசு உரைப்பதை அதிகமான மக்கள் கேட்கும்படியாக, அவர் இருந்த படகின் அருகில் கொண்டு வரப்பட்டு இருந்திருக்கலாம் (மாற். 4:1). புயல் விரைவில் எழுந்து விரைவில் அமர்ந்ததைக் கண்ட மற்ற சாட்சிகள் இருந்தார்கள் என்று காண்பிப்பதற்காக இந்த விவரம் இவ்விடத்தில் இடைச் செருகப்பட்டு இருக்கலாம்.

கூட்டத்திலிருந்து கிறிஸ்துவுக்குச் சற்று ஓய்வளித்தல் என்பதே அவரது இந்தப் பயணத்திற்கான காரணமாயிருந்தது (மத். 8:18; மாற். 4:36ஐக் காணவும்). அவர் முழுவதும் தேவனாக இருந்தாலும், அவர் முழுவதும் மனிதராகவும் இருந்தார்,⁴ மற்றும் “ஒரு மும்முரமான நாளானது” அவரை இளைப்படையச் செய்திருந்தது. அவர் விரைவிலேயே உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தார் (லூக். 8:23). மாற்கு, “கப்பலின் பின்னணியத்தில் அவர் தலையணையை வைத்து நித்திரையாயிருந்தார்” என்று கவனித்துள்ளார் (மாற். 4:38). பின்னணியம் என்பது படகின் பின்புறத்தில் இருந்தது, அங்கு அதிக இடம் இருந்தது. “தலையணை” என்பது அநேகமாக ஒரு இலக்கை மேலுறையாக, ஒருவேளை தலையணையாகப் பயன்படுவதற்காகச் சுருட்டி வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய மயிர்த்தோலாக இருக்கலாம். J. W. ஷெப்பர்டு அவர்கள், பின்வருமாறு எழுதினார்:

இயேசுவின் மனித சரீரத்தின்மீது, மயக்கம், களைப்பு மற்றும் இளைப்பு ஆகியவை செல்வாக்குச் செலுத்தின, அவர் ஏரியின் சுகமான காற்று தாலாட்ட, படகின் மென்மையான ஒத்திசைவு ஆட்டம் சீராட்ட, ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் மூழ்கினார் ... அவருக்கு அருகாமையில், அவரது சீஷர்கள், அந்த நாளில் நடந்தவை பற்றி அமீழ்ந்துபோன குரல்களில் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில், மற்றவர்கள் அமைதியாகப் பாய்மரங்களைச் சரிசெய்து கொண்டு சலனமற்ற தண்ணீரின் மேல் சறுக்கிச்சென்ற படகை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.⁵

கப்பர்நகூமில் இருந்து “கெர்கெனேசர் நாட்டிற்கு” தண்ணீரின் குறுக்கே ஒரு சில மைல்கள் தூரமே இருந்தது.⁶ சாதகமான சூழ்நிலைகளில், இந்தப் பயணம் இரண்டு அல்லது மூன்று மணிநேரத்தில் முடிவடைந்து விடும்.

இந்தப் பயணம் சாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழ் இருக்கவில்லை. விரைவிலேயே ஒரு புயல் ஏற்பட்டது “... கடலின் பெருங்காற்று உண்டாயிற்று; கடலிலே சுழற்காற்றுண்டாயிற்று” (மத். 8:24; லூக். 8:23அ). “பலத்த சுழல்காற்று உண்டாகி, படவு நிரம்பத்தக்கதாக, அலைகள் மோதிற்று” (மாற். 4:37). “அவர்கள் மோசமடையத்தக்கதாய்ப் படவு ஜலத்தினால் நிறைந்தது” (லூக். 8:23).

கலிலேயாக் கடலில் திடர்ப் புயல்கள் ஏற்படுவது வழக்கம். அது கடல் மட்டத்திலிருந்து எழுநூறு அடிகள் கீழே இருந்தது மற்றும் மலைப் பகுதியால் சுழப்பட்டிருந்தது. மலைப் பகுதிகளில் இருந்து குளுமையான காற்று கடலினுள் வீசும்போது, ஒரு சில நொடிகளிலேயே அமைதியான மேற்பரப்பானது நுரைதள்ளும் அலைகள் கொந்தளிக்கும் கூட்டமாக மாறிவிடும். படகில் இருந்தவர்களில் சிலர் மீனவர்களாக இருந்தார்கள், இவர்கள் இந்தக் கடலில் பல புயல்களைக் கண்டிருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள்கூட பயந்தார்கள் என்ற உண்மையானது, இது சாதாரணக்காற்று அல்ல என்பதை சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

படகு அலைகளினால் பந்தாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, இயேசு தொடர்ந்து உறங்கிக்கொண்டு இருந்தார். “புயலடிக்கும்போது உறங்கக் கூடியவராயிருந்த இவர் யார்?” என்று நாம் கேட்க முடியும். “முற்றிலும் இளைப்படைந்த ஒரு மனிதர்” என்பதே நமது முதல் பதிலாயிருக்கும். “தமது தேவன்மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள, முற்றிலும் இளைப்படைந்த ஒரு மனிதர்” என்பதே அதிகம் முழுமையான பதிலாக இருக்கும்.

இயேசு புயலினால் கலவரமடையவில்லை, ஆனால் அவரது சீஷர்கள் கலவரம் அடைந்தார்கள். ஒப்பீட்டு எழுத்தாளர்கள், “குழப்பமுற்ற குரல்களில் உறால் ஒன்றை” பதிவுசெய்தார்கள். “அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்து, அவரை எழுப்பி, ‘ஐயரே, ஐயரே, மடிந்து போகிறோம்’ என்று கூறினார்கள்” (லூக். 8:24); “அவர்கள் அவரிடத்தில் வந்து ... ‘ஆண்டவரே! எங்களை இரட்சியும், மடிந்துபோகிறோம்’ என்றார்கள்” (மத். 8:25); “... அவர்கள் அவரை எழுப்பி: ‘போதகரே, நாங்கள் மடிந்துபோகிறது உமக்குக் கவலையில்லையா’ என்றார்கள்” (மாற். 4:38).

இயேசு என்ன செய்யும்படி அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள் என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை அவர் இதற்கு முன்பு ஒரு புயலை அமர்த்தியிருந்ததை அவர்கள் ஒருபோதும் கண்டிருக்கவில்லை, மற்றும் அவர் இதை அமர்த்தியபோது, அவர்கள் திகைப்படைந்தார்கள் என்பது உறுதி (மத். 8:27; மாற். 4:41; லூக். 8:25). ஒருவேளை அவர்கள், பயமடைந்து பெற்றோரிடம் “ஏதாவது செய்யுங்கள்” - இந்த “ஏதாவது” என்பது என்ன என்பதையே அறியாமல் இவ்வாறு - கதறும் குழந்தையைப் போன்று இருந்திருக்கலாம்.⁸

சீஷர்கள் பயமடைந்தார்கள், ஆனால் கிறிஸ்து பயமடையவில்லை. முதலில் அவர் சீஷர்களைக் கடிந்துகொண்டார்: “அற்ப விசுவாசிகளே! ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்?” (மத். 8:26அ).⁹ பின்பு அவர், “காற்றையும் கொந்தளிக்கும் அலைகளையும் அதட்டி: ‘இரையாதே, அமைதலாயிரு’ என்றார்” (லூக். 8:24ஆ; மாற். 4:39அ). அலைகள் “நின்றன”; “அவைகள் நின்றபோய் அமைதலுண்டாயிற்று” (லூக். 8:24இ; மாற். 4:39ஆ). காற்று நின்ற பின்பும் கூட தண்ணீரின் மேற்பரப்பானது சற்று நேரத்திற்குக் கொந்தளித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும், எனவே காற்றும் அலைகளும் உடனடியாக நின்றுபோனது என்பது ஒரு இரட்டை அம்புதமாக இருந்தது.

கலிலேயாக் கடலில் புயல்கள் வந்து சென்றதை இயேசுவின் சீஷர்கள் கண்டிருந்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் இதுபோன்ற ஒன்றை ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. அவர்கள் திகைப்பில் மூழ்கியவர்களாய்¹⁰ “இவர் எப்படிப்பட்டவரோ?” என்று கூவினார்கள் (மத். 8:27); “இவர் யாரோ, காற்றுக்கும் ஜலத்துக்கும் கட்டளையிடுகிறார், அவைகளும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே” என்று கூறிக்கொண்டார்கள் (லூக். 8:25ஆ). “வல்லமையின் மனிதர்” என்பதே அவர்களின் கேள்விக்குப் பதிலாக உள்ளது (லூக். 4:14; 5:17; 6:19; 8:46; 1 கொரி. 5:4; 2 கொரி. 12:9 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

இந்த வரலாறு உங்களுக்கும் எனக்கும் நடைமுறைப் பயன்பாடு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. நாம் யாவரும் வாழ்வின் புயல்களினால் ஆட்டுவிக்கப்பட்டுக் கொண்டுள்ளோம். சில வேளைகளில், நாம், அந்த சீஷர்களைப் போலவே, நமது விசுவாசத்தை வீழ்ந்துபோக அனுமதித்து விட்டு, “போதகரே, நாங்கள் மடிந்துபோகிறது உமக்குக் கவலையில்லையா?” என்று கதறுகின்றோம் (மாற். 4:38). அவர் கலிலேயாவின் அலைகளை அமைதிப்படுத்தியது போலவே, கிறிஸ்தவர்களின் மார்பில் ஏற்படும் கலக்கத்தையும் அமைதிப்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டிய அவசியமாகிறது.¹¹

“உடல்களையும் ஆத்துமாக்களையும் குணமாக்குகின்ற இவர் யார்?”

(மத். 8:28-34; மாற். 5:1-21; லூக். 8:26-40)

கடைசியாக, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் தங்கள் அடைவிடம் சென்று சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் “கெர்கெசேனர் நாட்டில்” சேர்ந்தார்கள் என்று மத்தேயு கூறினார் (மத். 8:28), மாற்குவும் லூக்காவும் அப்பகுதியை “கதரேனருடைய நாடு” என்று அழைத்தார்கள் (மாற். 5:1; லூக். 8:26).¹² கெரேசா (இது கெர்கேசா என்றும் அறியப்பட்டது) என்பது கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரையில் இருந்த கிராமம் ஆகும். அந்தப் பகுதி முழுவதும் தென்கிழக்கில் ஒரு சில மைல்கள் தொலைவில் இருந்த கதரேனியர்களால் ஆளப்பட்டது. ஆகையால் இது “கெர்கெசேனர் நாடு” என்றும் “கதரேனருடைய நாடு” என்றும் அறியப்பட்டது.¹³

தனிமையான அந்த இடத்தில் ஓய்வெடுக்கலாம் என்று இயேசு நம்பிக்கையாய் இருந்தார் என்றால், ஓய்வு அவருக்கு மறுக்கப்பட்டது; ஏனெனில் அவர் ஒரு வினோதமான வரவேற்புக் குழுவால் வரவேற்கப் பட்டார். “அவர் அக்கரையிலே கெர்கெசேனர் நாட்டில் வந்தபோது, பிசாசு பிடித்திருந்த இரண்டுபேர் பிரேதக் கல்லறைகளிலிருந்து புறப்பட்டு, அவருக்கு எதிராக வந்தார்கள்” (மத். 8:28அ).¹⁴ அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த இருவரைப் பற்றி மத்தேயு கூறுகையில், மாற்குவும், லூக்காவும், அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த அவ்விருவரில் மிகவும் மோசமானவர்மீது கவனம் செலுத்தினார்கள்.¹⁵

அந்த மனிதர்களிடமிருந்து அசுத்த ஆவிகளை இயேசு துரத்தத் தொடங்கியபோது, அசுத்த ஆவிகள் அவரிடத்தில், அருகிலிருந்த மலையடிவாரத்தில்¹⁶ மேய்ந்துகொண்டிருந்த பன்றிக் கூட்டத்திற்குள்¹⁷ பிரவேசிக்கத் தங்களை அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டன. அசுத்த ஆவிகள் பன்றிகளுக்குள் நுழைந்தபோது, அந்தப் பன்றிக்கூட்டம் பித்துப் பிடித்தவை போலாகி, மலையிலிருந்து துரிதமாய் ஓடி கடலுக்குள் விழுந்து இறந்துபோயின.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஜான் எஸ். ஸ்வீனி அவர்கள், ஞானஸ் நானம் பெறும் முறையைப் பற்றி நாமகரணக்கூட்டத்துப் பிரசங்கியார் ஒருவருடன் வாதம் செய்துகொண்டிருந்தார். புதிய ஏற்பாடு, ஞானஸ் நானம் என்பது முழுக்காட்டுதலாகச் செய்விக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறதா அல்லது தெளித்தல் மூலம் செய்விக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறதா என்பதே அவர்களின் வாதமாயிருந்தது. நாமகரணக்கூட்டத்தின் பிரசங்கியார், புதிய ஏற்பாட்டில் முழுக்காட்டுதலுக்கான உதாரணங்கள் எதுவுமேயில்லை என்ற உச்சகட்டமான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார். நகைச்சுவையாகக் கூறும் முயற்சியில், அவர் “நன்று, புதிய ஏற்பாட்டில் முழுக்காட்டுதலுக்கான ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சி உள்ளது” என்று கூறிய அவர், இரண்டாயிரம் பன்றிகள் கடலில் மூழ்கிய வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டார். சகோதரர் ஸ்வீனி அவர்கள் விவாத மேடைக்கு வந்தபோது, “ஆம், அது முழுக்காட்டுதலுக்கான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது - மற்றும் இந்த செயல் வகையில் பிசாசானவன் தனது இறைச்சியை இழந்து விட்டபடியால், அவன் அன்றிலிருந்து இம்முறையை மாற்ற முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றான்!” என்று பதில் அளித்தார்.¹⁸

நடந்தவற்றை அந்தப்பகுதியில் இருந்த மக்கள் அறிந்தபோது, அவர்கள் கிறிஸ்துவை அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றுவிடும்படி கெஞ்சினார்கள். (அவர்கள் தங்களின் கால்நடைகளில் அதிகமானவற்றை இழந்து விடுவோமோ என்று பயம் நிறைந்தவர்களாகியிருப்பார்கள் என்று நான் யூகிக்கின்றேன்.) அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இயேசு இணங்கத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது, குணமாக்கப்பட்ட மனிதர்களில் ஒருவன், இயேசுவுடன் தான் வருவதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தான் (மாற். 5:18). அதற்கு இயேசு, “நீ உன் இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப் போய், கர்த்தர் உனக்கு இரங்கி, உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவியென்று சொன்னார்” (மாற். 5:19).

நடந்தது என்ன என்பதை ஒருவருக்கும் கூறவேண்டாம் என்று இயேசு மற்றவர்களிடத்தில் அறிவுறுத்தியிருக்கையில் (மாற். 1:43, 44), அவர் இந்த மனிதனிடம் அதைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி கூறியது ஏன் என்று நாம் வியப்படையலாம். இந்த குணமாக்குதல், பரிசேயர்கள் மற்றும் வேதபாரகர்களின் செல்வாக்கு வட்டாரத்திற்கு அப்பால் நடந்தது என்பது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இந்தப் பகுதியில் விளம்பரம் என்பது அவரது விரோதிகளிடத்தில் மிகக் குறைவாகவே பகைமை உணர்வைத் தூண்டி விடுவதாக இருக்கும். இயேசு தாம் பிரசங்கிக்க முடிவதற்கு முன்பே அங்கிருந்து வெளியேறுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருந்ததால், அவர் இந்த இடத்தில் ஒரு சாட்சியை விட்டுச் செல்ல விரும்பினார் என்பது சாத்தியக்கூறுள்ள இன்னொரு காரணமாக உள்ளது.

இந்த மனிதர், தாம் செய்யும்படி தம்மிடத்தில் கர்த்தர் கேட்டுக் கொண்டதைச் செய்தார்: “அந்தப்படியே அவன் போய், இயேசு தனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் தெக்கப்போலி” என்னும் நாட்டில் பிரசித்தம் பண்ணத்தொடங்கினான்; எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்” (மாற். 5:20). இதன் விளைவாக, கிறிஸ்து அடுத்த முறை அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபோது, அவர் மிகவும் சாதகமான வரவேற்பைப் பெற்றார் (மாற். 7:31-37).

இது திகைப்பும், இருதயத்தை அசையச் செய்வதுமான வரலாறாக உள்ளது. இதனை நாம் நமது சிந்தைக்குள் மறுகண்ணோட்டமிடுகையில் நாம், “அன்புகூர்ப்படாதவர்கள் மற்றும் அன்புகூராதவர்கள் ஆகியோரைச் சென்று அடைகிற இவர் யார்? உடல்களையும் மனங்களையும் குணமாக்குகின்ற இவர் யார்?” என்று கேட்கின்றோம். “பரிவிரக்கம் உள்ள ஒரு மனிதர்” என்பதே பதிலாக உள்ளது.

இந்த விவரத்திலிருந்து, இயேசு ஒவ்வொருவர் மீதும் அன்பு கூருகின்றார் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் யாராக மற்றும் என்னவாக இருக்கின்றீர்களோ, அதனிமித்தமாக இயேசு உங்கள்மீது ஒருக்காலும் அன்புகூர முடியாது என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? இருளிலிருந்து கிறிஸ்துவிடத்தில் தாவிக்குதித்த அந்த அழுக்கான, வெறுக்கத்தக்க, பண்பற்ற மனிதர்களை நினைத்துப் பாருங்கள். இயேசு அவர்கள்மீது அன்புகூர்ந்தார் - அவர் உங்கள் மீது[ம்] அன்புகூருகின்றார்! (வெளி. 1:5ஐக் காணவும்.)

“பாவிசுருடன் உண்ணுகின்ற இவர் யார்?”

(மத். 9:1, 10-17; மாற். 2:15-22; லூக். 5:29-39)

கொர்க்கேசேனில்²⁰ இருந்த மக்கள் அவரை சென்றுவிடும்படி கேட்டுக் கொண்டபோது, “அவர் [இயேசு] படவில் ஏறி, இக்கரைப்பட்டுத் தம்முடைய பட்டணத்திற்கு வந்தார்” (மத். 9:1). அதாவது, அவர் கப்பர் நகருக்குத் திரும்பி வந்தார். அங்கு திரளான கூட்டத்தார் அவரைச் சந்தித்தார்கள் (மாற். 5:21; லூக். 8:40ஐக் காணவும்). அடுத்து, துல்லியமாக நடந்தது என்ன என்பதைக் கூறுவது கடினமாக இருக்கிறது. அவர் திரும்பி வந்த உடனே, யாவீருவின் மகளை மரித்தோரில் இருந்து எழுப்பினார் (மத்.

9:18-26; மாற். 5:22-43; லூக். 8:41-56). அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நாம் அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம், ஆனால் இந்தப் பாடத்தை, நாம் இவ்விடத்தில் மத்தேயுவால் இடைச் செருக்கப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுடன் முடிக்க விரும்புகின்றோம்.²¹ மத்தேயு சீஷத்துவத்திற்கான அவரது அழைப்பைப் பதிவு செய்தவுடன், தாம் கிறிஸ்துவைக் கனப்படுத்துவதற்காகக் கொடுத்த விருந்தைப் பற்றிக் கூறினார். ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களின் எழுத்தாளர்கள் யாவரும், கனத்திற்குரிய விருந்தினரிடம் அதிகம் விமர்சனத்தை விளைவித்த இந்த விருந்துக் கூட்டம் பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் கூறினார்கள்.

விமர்சன எண் 1: பாவிகளுடன் உண்ணுதல்

“அந்த லேவி [அதாவது மத்தேயு] என்பவன் தன் வீட்டிலே அவருக்குப் பெரிய விருந்து பண்ணினான்” (லூக். 5:29அ). மத்தேயு இயல்பாகவே, தமது பழைய நண்பர்களையும் முன்னாள் உடன் பணியாளர்களையும் அழைத்திருந்தார். விரைவிலேயே அவரது வீடு வரிவசூலிப்பவர்கள் மற்றும் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பிறர் ஆகியோரால் நிறைந்தது: “... அநேக ஆயக்காரரும் பாவிகளும் அவரோடு கூடவந்திருந்தபடியால், அவர்களும் இயேசுவோடும் அவர் சீஷரோடுங் கூடப் பந்தியிருந்தார்கள்” (மாற். 2:15).²²

கர்த்தரை விடாது பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்த பரிசேயர்கள் முறு முறுக்கத் தொடங்கினார்கள் (லூக். 5:30அ). அவர்கள், அவரது சீஷர்களிடத்தில், “உங்கள் போதகர் ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும் போஜனம் பண்ணுகிறதென்னவென்று கேட்டார்கள்” (மத். 9:11). கிறிஸ்துவின் பதில் தனிச்சிறந்ததாக இருந்தது. “பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதே யல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. நீதிமாண்களையல்ல,²³ பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன்” (லூக். 5:31, 32).²⁴

விமர்சன எண் 2: உபவாசம் இராதிருத்தல்

விமர்சிப்பதில் ஊக்கம் குறையாமல், பரிசேயர்கள் இரண்டாவது விமர்சனம் ஒன்றை ஏவினார்கள், ஒருவேளை இது இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் மத்தேயு அளித்த விருந்தை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தார்கள் என்ற உண்மையினால் தூண்டப்பட்டிருக்கலாம்: “யோவானுடைய சீஷரும் பரிசேயருடைய சீஷரும் உபவாசிக்கிறார்களே, உம்முடைய சீஷர் உபவாசியாமலிருக்கிறதென்ன?” (மாற். 2:18). யோவானின் சீஷர்களில் சிலர் அங்கிருந்தார்கள், “என்ன? [ஏன்?]” என்று கேட்டதில் அவர்களின் குரல் மணியோசை போல் ஒலித்தது (மத். 9:14).²⁵

“நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாக நமது முன்னோர்கள் தொடங்கிய பாரம்பரியத்தை நீர் ஏன் தொடர்வதில்லை?”²⁶ என்பதே இக்கேள்வியின் சாராம்சமாக இருந்தது. மேசியாவின் வருகையானது ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கி வைத்தது, ஒருவர் எப்போதுமே கடந்த காலப் பாரம்பரியங்களுடன் இணக்கம் கொண்டிருப்பதில்லை என்ற கருத்து கிறிஸ்துவின் பதிலில் இருந்தது. இயேசுவின் பதில் இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டிருந்தது. உபவாசம் பற்றிய பாரம்பரியம் தமது சீஷர்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல என்பது முதல் பாகமாயிருந்தது. அவர் மேசியாவின் வருகையை ஒரு

திருமண வைபவத்துடன் ஒப்பிட்டார் (மத். 9:15; மாற். 2:19, 20; லூக். 5:34, 35): இப்படிப்பட்ட வைபவங்கள் கனிசூரும் வேளைகளாக இருந்தன, இவைகள் புலம்பி அழும் வேளைகளாயிருந்ததில்லை.²⁷ (உபவாசம் என்பது யூதர்களுக்கு மணஸ்தாபம் மற்றும் துயருறுதல் ஆகியவற்றின் அடையாளமாக இருந்தது.)

மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியங்களை உள்ளிணைத்தல் என்பது மேசியாவின் ஆளுகைக்கு அழிவைக் கொண்டுவருவதாகும் என்பது அவரது பதிலின் இரண்டாவது பாகமாக இருந்தது. அவரது போதனையுடன் பரிசேயர்களின் பாரம்பரியங்களை இணைத்தல் என்பது, புதிய துணி ஒன்றுடன் பழந்துணியை ஒட்டுப்போட்டுத் தைப்பது போன்றதாகும் (லூக். 5:36). புதிய துணி சுருங்கும்போது, அது பழந்துணியைக் கிழித்து விடும். மீண்டுமாக, அவரது புதிய மார்க்கத்துடன் பழைய பாரம்பரியங்களை இணைக்க முயற்சி செய்தல் என்பது புதிய திராட்ச இரசத்தைப் பழைய துருத்திகளில்²⁸ ஊற்றி வைப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். பழைய துருத்திகளின் அடிப்பகுதியில் உள்ள [பழைய திராட்ச இரசத்தின்] எச்சங்கள் புதிய திராட்ச இரசத்தை நொதித்துப் பொங்கச் செய்துவிடும், இது பழைய, நொறுங்கும் நிலையில் உள்ள துருத்திகளைக் கிழித்துப்போடும் (லூக். 5:37).²⁹

இயேசுவின் புதிய மார்க்கத்தைப் பரிசேயர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மன விருப்பம் இல்லாதிருப்பார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். மாற்றத்தைப் பற்றி சற்றும் சுருதாமல், “பழையதே நல்லது” (லூக். 5:39)³⁰ என்று கூறுபவர்களைப் பற்றி அவர் பேசியது கவலைக்குரியதாகும்.

நாம் இந்த வரலாற்றை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு நான், கர்த்தர் மீதான விமர்சனத்தைத் தூண்டி விட்ட நிகழ்ச்சிக்குத் திரும்ப விரும்புகின்றேன்: அது, அவர் ஆயக்காரர்களுடனும் பாவம் நிறைந்த மற்ற மனிதர்களுடனும் உணவு உண்ட நிகழ்ச்சியாகும். “பாவிகளுடன் உணவு உண்ணுகின்ற இவர் யார்?” “நோக்கத்துடன் இருந்த ஒரு மனிதர்” என்பதே இதற்கு பதிலாக உள்ளது. இயேசு, “நீதிமாண்களையல்ல பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன்” என்று கூறினார் (லூக். 5:32). வேறு ஒரு இடத்தில் இயேசு, “இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்” என்று கூறினார் (லூக். 19:10).

நீங்கள் ஒரு பாவியாக இருக்கின்றீர்களா? அவர் உங்கள்மீது அக்கறை கொண்டுள்ளாரா என்று நீங்கள் கேள்வி எழுப்புகின்றீர்களா? மத்தேயுவின் விருந்தில் அவர், சமுதாயத்தின் கேடுபாடுமிக்கவர்கள் என்று யூதர்களால் கருதப்பட்டவர்களுடன் உண்டு, பேசி, சிரித்திருந்ததைக் காணுங்கள். அவர் பாவிகளை நேசிக்கின்றார்! அவர் உங்களை நேசிக்கின்றார்!

முடிவுரை

கிறிஸ்து, தம்மைப் பற்றிசுற்றியிருந்தவர்களை எவ்வாறு திகைப்புக் குள்ளாக்கினார் என்பது பற்றி நாம் மூன்று உதாரணங்களைப் படித்துள்ளோம்:

- “புயலை அமர்த்துகின்ற இவர் யார்?” வல்லமையின் மனிதர்.
- “உடல்களையும் ஆத்துமாக்களையும் குணமாக்குகின்ற இவர் யார்?” பரிவிரகத்தின் மனிதர்.
- “பாவிசளுடன் உண்ணுகின்ற இவர் யார்?” நோக்கத்தின் மனிதர்.

பாவிசளை மனந்திரும்பும்படி அழைத்தல் என்பதே அந்த நோக்கமாக இருந்தது. நீங்கள் இன்னமும் உங்கள் பாவங்களிலேயே இருந்தால், இந்தப் பாடம் உங்களைத் தாழ்மையிலும் மனஸ்தாபத்திலும் அவரிடத்தில் வரும்படி அசைக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். உங்கள் சுய இருதயத்தில் நீங்கள் “இவர் யார்?” என்ற கேள்விக்குப் பின்வரும் உணர்வுக் கருத்துடன் பதில் அளியுங்கள்: “அவர் என்னில் அன்புகூருகிறவராக இருக்கிறார் மற்றும் எனக்காகவே மரித்தவராயிருக்கிறார்!”

குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்தில் உள்ள வரலாறு ஒவ்வொன்றும் ஒரு பிரசங்கத்திற்கு அடிப்படையாகப் பயன்பட முடியும். இதைத் தொடர்ந்து வருகிற பிரசங்கம் கெர்கெசேனில் பிசாசு பிடித்திருந்தவர்களில் ஒருவரை இயேசு குணமாக்கியது பற்றியதாக உள்ளது.

இயேசு புயலை அமர்த்தியது பற்றிப் பல பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப் பட்டுள்ளன. சமீபத்தில் நான் “வாழ்க்கையின் புயல்கள்” என்பது பற்றி உரையாற்றினேன். முதலில் நான் எனது உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு நன்கு பழக்கமாகியுள்ள இயல்பான புயல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன், பின்பு அவர்கள் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய வாழ்வின் புயல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். நாம் சில வேளைகளில் சீஷர்களைப் போன்று உணர்ந்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டேன்: “ஆண்டவரே, நாங்கள் அழிந்து போகிறது உமக்குக் கவலையில்லையா?” அப்போஸ்தலர்கள் கேட்ட கேள்வியின்மீது எனது கவனம் இருந்தது: “இவர் எப்படிப்பட்டவரோ?” (மத். 8:27). நான் பின்வருமாறு பதில் அளித்தேன்: (1) அவர் உங்களை நேசிக்கின்ற வகையான மனிதர் (வெளி. 1:5); (2) அவர் உங்களுடன்கூட இருப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்த வகையான மனிதர் (மத். 28:20); (3) அவர் உங்களுக்கு பெலம் கொடுக்கின்ற வகையான மனிதர் (எபே. 3:16); (4) அவர் மோசமானிலிருந்து நன்மையை ஏற்படுத்துகின்ற வகையான மனிதர் (ரோமர் 8:28); (5) சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால், கடலின் புயலை அமர்த்தியது போன்று உங்கள் இதயத்தின் புயல்களையும் அமர்த்தக் கூடிய வகையான மனிதர். இந்த வரலாறு பற்றிய பிரசங்கத்திற்குச் சாத்தியமாகக் கூடிய தலைப்புக்களில், “நாங்கள் அழிவது உமக்குக் கவலை இல்லையா?” மற்றும், “இரையாதே, அமைதலாயிரு” என்பவைகளும் உள்ளடங்கும். உங்கள் பாடல் புத்தகத்தில் “கடல் கொந்தளித்துப் பொங்க” என்ற பாடல் இருக்குமென்றால், (“இரையாதே அமைதலாயிரு” என்றும் அழைக்கப் படும்) அதை நீங்கள் இந்த எடுத்துரைப்பில் ஒன்றிணைக்க விரும்பலாம்.

நமது வேதபாடல் பகுதியின் பிரிவுகளின் அடிப்படையிலும் பிரசங்கம்

கள் அமைந்துள்ளன. இயேசுவை, “அவர் இருந்தபடியான நிலையிலேயே” சீஷர்கள் (மாற். 4:36) ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்ற உண்மையை, நாம் இயேசுவை, அவரது சபையை, மற்றும் அவரது உபதேசத்தை “அது உள்ள நிலையிலேயே” ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். (நீங்கள் இந்தக் கருத்தைப் பயன்படுத்தினால், வேத பாடப் பகுதியின் தொடக்க அர்த்தத்தை விளக்குவதில் கவனமாயிருங்கள்.) மேலும், “மருத்துவர் ஒருவர்” தேவை என்பது பற்றிய கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் (மத். 9:12), “மாபெரும் மருத்துவர்” மீதான பிரசங்கங்களை ஏவியுள்ளன. (அந்தத் தலைப்பில் ஒரு பாடலும் உள்ளது.) [தமிழில், “எல்லாம் இயேசுவே” என்ற பாடலின் இடைவரி ஒன்றில், “வைத்தியர்” என்ற வார்த்தை வருகிறது.]

குறிப்புகள்

¹இயேசு இரண்டு புயல்களை அமர்த்தியிருந்தார். இது முதலாவதாயிருந்தது. ²எடுத்துரைப்பின் இவ்வளையில் மத்தேயு, சீஷர்களாகப் போகின்றவர்களைப் பற்றிக் கூறினார் (மத். 8:19-22). இதே நிகழ்ச்சியை அல்லது இது போன்ற இன்னொரு நிகழ்ச்சியை, லூக்கா மிகவும் பிற்பாடு லூக்கா 9:57-62ல் பதிவு செய்தார். இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் படிப்பதற்கு நாம் லூக்கா 9ஐ அடையும் வரையில் காத்திருப்போம். ³“சாயங்காலம்” என்பது வளைக்கக்கூடிய ஒரு சொற்றொடராக உள்ளது. இது மாலையின் முந்தின வேளையாகவோ அல்லது பிந்தின வேளையாகவோ இருக்கலாம். கடைசியில் அவர்கள் அடுத்த கரைக்குச் சென்று சேர்ந்தபோது, பிசாசு பிடித்திருந்தவர்களில் ஒருவனால் அவர்கள் தூரத்தில் இருக்கையிலேயே காண முடிந்தது (மாற். 5:6). ஒருவேளை அவர்கள், மாலையில் சீக்கிரத்திலேயே புறப்பட்டு, அடுத்த கரையை அடைந்தபோது இன்னும் இருட்டாகாமல் இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை அவர்கள் மாலையில் புறப்பட்டு புயலின் காரணமாக இரவு முழுவதிலும் பயணப்பட்டு அடுத்த நாள் காலையில் அங்கு சென்று சேர்ந்திருக்கலாம். முதல் சாத்தியக்கூற்றுக்கு அதிகம் வாய்ப்பு உள்ளது. ⁴திருஅவதாரத்தின் இரகசியம் பற்றி நாம் ஏற்கனவே கவந்துரையாடியுள்ளோம். (“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் “கிறிஸ்து வருகின்றார்!” என்ற பாடத்தில் காணவும்.) ⁵J. W. Shepard, *The Christ of the Gospels* (Nashville: Parthenon Press, 1939), 232; quoted in H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 148. ⁶“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் கலிலேயாக் கடலைச் சுற்றியிருந்த பகுதிகளின் வரைபடத்தைக் காணவும். ⁷J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 343. ⁸அவர்கள், தாங்கள் கவலைப்பட்டது போலவே இயேசுவும் கவலைப்பட வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கவும் சாத்தியக்கூறு உண்டு. நாம் கவலைப்படுகின்ற போது, நம்மில் பலர் துணையை விரும்புகின்றோம். ⁹புயல் அமர்த்தப்பட்ட பின்பு இந்தக் கடிந்துகொள்ளுதலை (அல்லது ஒரு இரண்டாவது கடிந்துகொள்ளுதலை) மாற்றுவும் லூக்காவும் பதிவுசெய்துள்ளார்கள் (மாற். 4:40; லூக். 8:25). ¹⁰பல்வேறு காரணங்களினால், சில உவமைகள் மற்ற உவமைகளைக் காட்டிலும், மக்கள்மீது அதிகமாக செயல்விளைவை ஏற்படுத்தின.

¹¹“கடல் கொந்தளித்துப் பொங்க கப்பல் ஆடிச் செல்கையில்” என்ற பாடல்

உள்ள பாடல் புத்தகம் உங்களிடம் இருந்தால், அதைப் பாடுவதற்கோ அல்லது அதன் வரிகளை வாசிப்பதற்கோ இவ்விடத்தில் நீங்கள் சற்று நேரம் தாமதிக்க விரும்பலாம். ¹²KJVயானது இவ்விரு பெயர்களையும் மாற்றி, இப்பெயர்களில் ஒன்றில், மாறுபட்ட எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறது. இது ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு அல்ல. ¹³“கெராசாவின்” (அதாவது கெர்கெசேனின்) சிதிலங்கள் கண்டறியப்படும் வரைக்கும், இதை ஒரு முரண்பாடு என்பதாக வேதாகமத்தைக் குறைகூறுபவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ¹⁴இந்த நிகழ்ச்சியின் மிக விவரமான ஒரு படிப்பிற்கு, விசேஷமாக பிசாசு பிடித்தவர்கள் என்று நன்றாய் அறியப்பட்டிருந்தவர்களின் கண்ணோக்கில் அப்படிப்பட்ட படிப்பிற்கு, இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து வரும் பிரசங்கத்தைக் காணவும். ¹⁵இது சவிசேஷ விவரங்களில் பொதுவான ஒரு நிகழ்வாக உள்ளது. ¹⁶கெரேசாவின் (குறிப்பு எண் 13ஐக் காணவும்) சிதிலங்களில் இருந்து தெற்கே ஒருமைல் தூரத்தில் கடற்கரையை ஒட்டி ஒரு மலைமுகடு நீட்டிக் கொண்டுள்ளது. ¹⁷அவைகள் இந்த வேண்டுகோளை விடுத்தது ஏன் என்பது பற்றிய யூகத்திற்கு, இதைத் தொடர்ந்து வரும் பிரசங்கத்தில் காணவும். ¹⁸இந்த நிகழ்ச்சி, கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றி சகோ. J. W. இராபர்ட்ஸ் அவர்கள் நடத்திய வகுப்பில் நான் எழுதி வைத்த குறிப்பில் இருந்து தழுவப்பட்டது. சகோ. ஸ்வீன் அவர்கள் தமது நாட்களில் நன்கு அறியப்பட்ட விவாதம் செய்பவர்களின் பட்டியலில் ஒருவராக சகோ. ஏர்ல் வெஸ்ட் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் (Earl I. West, *The Search for the Ancient Order*; vol. 4, *A History of The Restoration Movement 1919-1950* (Germantown, Tenn.: Religious Book Service, 1987), 214. ¹⁹“தெக்கப்போலி” என்பது “பத்து நகரங்களின் பகுதி” என்பதாக இருந்தது. இந்தப் புத்தகத்தில், “இயேசுவின் ஊழியத்தின் போது பலஸ்தீனம்” என்ற வரைபடத்தில் காணவும். ²⁰மத்தேயு சவிசேஷத்தில் “கதரேனருடைய நாடு” என்றுள்ளது, ஆனால் நான் இதற்கு முந்திய பிரிவில் “கெர்கெசேன்” என்பதைப் பயன்படுத்தினேன், எனவே இவ்விடத்திலும் அதையே தொடர்ந்து பயன்படுத்தியுள்ளேன். முன்பே குறிப்பிட்ட படி, இந்தப் பகுதி, இரண்டு குறிப்புப் பெயர்களைக் கொண்டிருந்தது.

²¹பல ஒப்பீடுகள், இயேசு [சுவிஸேயாக்] கடலின் மேற்குப் பகுதிக்குத் திரும்பி வந்த பின்பு உடனடியாக, யாவீருவின் மகளைப் பற்றிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. மற்றவர்கள், மத்தேயுவின் விருந்தில் இயேசுவின் உரையாடல் யாவீருவால் இடைமறிக்கப்பட்டது என்று சுட்டிக்காண்பிக்கும் மத்தேயு 9:18 வசனத்தின் அடிப்படையில், யாவீருவின் இவ்வரலாற்றிற்கு முன்பு மத்தேயுவின் விருந்து பற்றிய வரலாற்றை இடைச் செருகுகின்றார்கள். இந்தப் பிந்திய அணுகு முறையைப் பின்பற்றிய ஜான் பிரோடஸ் அவர்கள், பின்வரும் குறிப்பை இடைச் செருகினார்: “[மத்தேயுவின் விருந்து பற்றிய வரலாற்றின்] நிலைப்படி பற்றிய கேள்வியானது தீர்த்துவைக்கப்பட முடியாததாக உள்ளது, மற்றும் இது இப்பிரிவின் பொருளடக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளுவதில் எவ்வித மாறுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவது இல்லை” (John A. Broadus, *Harmony of the Gospels in the Revised Edition* [New York: A. C. Armstrong & Son, 1906], 36; quoted in John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* [Nashville: Broadman Press, 1961], 138). நீங்கள் இதற்கு முன்பு மத்தேயுவின் விருந்து பற்றிய வரலாற்றைப் படித்து இருந்தால் இவ்வேளையில் யாவீருவின் வரலாற்றைப் படிக்கச் சொல்லுங்கள். (இதற்கு அடுத்த வரும் பாடத்தைக் காணவும்.) ²²இந்த சூழ்நிலையில் இயேசுவின் செயல்களும் விவாதங்களும் “நன்மை செய்வது - அதாவது ஆத்தும வைத்தியராகச் செயல்படுவது - என்பது தவிர வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் நாம் மோசமான மனிதர்களுடன் சேர்ந்திருப்பது என்பதை நியாயப்படுத்துவதில்லை” என்று மெக்கார்வீ அவர்கள் வலியுறுத்தினார் (McGarvey and Pendleton, 350). 1 கொரிந்தியர் 15:33ஐக் காணவும்.

²³இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், “நீதிமாண்கள்” என்பது தங்களை நீதிமாண்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு, அதினால் தாங்கள் மனந்திரும்ப அவசியமில்லை என்று கருதியிருந்தவர்களை - வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், வேதபாரகர்களையும் பரிசேயர்களையும் குறிக்கிறது. ²⁴இயேசுவின் பதில் பற்றிய மத்தேயுவின் விவரத்தில் (மத். 9:12, 13) ஓசியா 6:6ல் இருந்து மேற்கோள் உள்ளடங்கி இருக்கிறது. மனிதர்கள் பசியைத் திருப்திப்படுத்த அனுமதித்தல் என்பது இரக்கம் காண்பித்தலாக உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பப் பொருளில் கிறிஸ்து இந்த மேற்கோளைப் பயன்படுத்தினார் என்று நாம் முந்திய பாடம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டோம். மத்தேயு 9ல், பாவினை மனந்திரும்பும்படி ஊக்கப்படுத்துதல் என்பது இரக்கம் காண்பித்தலாக உள்ளது என்பதே அவரது கருத்தாக உள்ளது. ²⁵இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க பரிசேயர்களுடன் யோவானின் சீஷர்கள் வரிசையில் நின்றது கவலைக்குரியது. ²⁶பரிசேயர்களின் உபவாச பழக்கங்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தினால் கட்டளையிடப்படவில்லை, ஆனால் அவைகள் மனிதப் பாரம்பரியத்தின் விளைவுகளாய் இருந்தன. “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்ற பாடத்தில் உபவாசித்தல் பற்றிய கருக்கமான கலந்துரையாடலைக் காணவும். வேறொரு இடத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டபடி, உண்மையில் உபவாசம் என்பது சீஷர்களின் விருப்பத் தேர்வான விஷயமாயிருந்தது என்று இயேசு கூறினார். தேவபக்தியைப் பராமரிக்க உபவாசம் என்பது அத்தியாவசியமான உட்பொருளாக இருப்பதில்லை என்பதை நிரூபிப்பதற்கு, இயேசு தாமே அடிக்கடி உபவாசித்தது இல்லை என்ற உண்மையே போதுமானதாக உள்ளது. ²⁷இயேசுவின் விவரிப்பு, உவமை என்று அழைக்கப்படக்கூடும். இந்த உவமையில், அவர் மணவாளனாக இருக்கின்றார், அவரது சீஷர்களே அவரது தோழர்களாக இருக்கின்றார்கள். மணவாளன் “எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல்” என்பது அவரது மரணத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு மறைவான மேற்கோளாக உள்ளது. “அந்த நாளில் அவர்கள் உபவாசிப்பார்கள்” என்ற கூற்று, கிறிஸ்து மரித்தபோது சீஷர்களின் துக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. ²⁸அந்த நாட்களில் திரவப் பொருட்களை ஊற்றி வைப்பதற்கு விலங்குகளின் தோல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இது உலகின் சில பகுதிகளில் இன்னமும் நடைமுறையில் உள்ளது. நாட்கள் செல்லச் செல்ல இந்தத் தோல்கள் உலர்ந்து, உடைந்து நொறுங்கக் கூடியவைகளாகும். ²⁹இந்த விவரிப்புகளை லூக்கா 5:36 வசனம் உவமைகள் என்று அழைக்கிறது. இவற்றை, இயேசுவின் பின்வரும் தெளிவான கருத்தை போதிப்பது தவிர வேறு எதையும் வலியுறுத்தப் பயன்படுத்தாதீர்கள்: மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியங்களை அவரது [இயேசுவின்] போதனையுடன் கலக்க முயற்சித்தல் என்பது அழிவை ஏற்படுத்தும். ³⁰ஏவப்பட்டிராத பழைய பாரம்பரியங்களில் இருந்து ஏவப்பட்டிராத புதிய பாரம்பரியங்களுக்கு மாற மனவிரும்பம் இல்லாதவர்களைப் பற்றி இயேசு இவ்விடத்தில் பேசவில்லை. மாறாக, கிறிஸ்துவின் வழியைத் தழுவுகூடும்படிக்குத் தங்கள் பாரம்பரியங்களை விட்டுவிட மனவிரும்பம் இல்லாதிருந்த பரிசேயர்களையே அவர் குறிப்பிட்டார்.